

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 12 0 V 008188 21 Gž
Banjaluka, 09.11.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija, Tanje Bundalo, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u vanparničnom predmetu predlagateljice, S.J. iz K., R.S., koju zastupa punomoćnik M.M. B., advokat iz K., R.S., protiv protivnice predlagateljice, A.J. iz Z., koju zastupa punomoćnik D. K., advokat iz Z., radi priznanja strane sudske odluke, odlučujući o žalbi protivnice predlagateljice izjavljenoj protiv rješenja Okružnog suda u Bijeljini broj: 12 0 V 008188 20 V od 29.3.2021. godine, na sjednici održanoj dana 09.11.2021. godine, donio je

RJEŠENJE

Žalba se odbija i potvrđuje rješenje Okružnog suda u Bijeljini broj: 12 0 V 008188 20 V od 29.3.2021. godine.

Obrazloženje

Rješenjem Okružnog suda u Bijeljini broj: 12 0 V 008188 20 V od 29.3.2021. godine priznata je presuda Osnovnog suda u Požarevcu, Sudska jedinica u Kučevu I 83P.br.263/2019(2016) od 05.11.2019. godine, pravosnažna dana 07.7.2020. godine i izvršna dana 30.8.2020. godine

Ovo rješenje, blagovremenom žalbom, pobija protivnica predlagateljice, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se osporeno rješenje preinači tako da se odbije prijedlog za priznanje strane sudske odluke, ili da se to rješenje ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje, a u svakom slučaju da se predlagateljica obaveže da joj naknadi troškove ovog postupka.

Nije odgovoreno na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Pravosnažnom presudom Osnovnog suda u Požarevcu, Sudska jedinica u Kučevu od 05.11.2019. godine, čije priznanje se traži, odbijen je tužbeni zahtjev tužilje, A.J. iz Z. (ovdje protivnica predlagateljice) da se tužena, S.J. iz K. (ovdje predlagateljica) obaveže da joj na ime sticanja bez osnova isplati iznos od 31.000,00 evra sa zateznom kamatom propisanom Zakonom o zateznoj kamati, počev od dana podnošenja tužbe do isplate, u dinarskoj protivvrijednosti po srednjem kursu NBS na dan isplate, te je obavezana tužilja (protivnica predlagateljice) da tuženoj (predlagateljici), na ime troškova parničnog postupka naknadi iznos od 152.200,00 dinara.

Predlagateljica je, dana 10.11.2020. godine, zatražila priznanje te odluke, kako bi proizvodila pravno dejstvo i u Republici Srpskoj. Uz prijedlog je, kako propisuje odredba člana 87. Zakona o rješavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima

(„Službeni list SFRJ“ broj: 43/82 i 72/82 – u daljem tekstu: ZRSZ), koji se primjenjuje u Republici Srpskoj na osnovu odredbe člana 458. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP), priložila presudu čije priznanje traži sa potvrdom pravosnažnosti i izvršnosti.

Prijedlog je, zajedno sa navedenom presudom, dostavljen protivnici predlagateljice na izjašnjenje. Ona se usprotivila takvom prijedlogu, ističući da se predmetna presuda stranog suda temelji isključivo na lažnim, i ničim potvrđenim, iskazima svjedoka, koju je Apelacioni sud u Požarevcu nažalost potvrdio, pa je ista postala pravosnažna i izvršna, te da je u toku apelacioni postupak pred Ustavnim sudom Republike Srbije, slijedom čega predlaže da se odbije prijedlog za priznanje navedene presude do donošenja odluke po apelaciji.

Kod takvog stanja stvari prvostepeni sud je donio pobijano rješenje kojim je usvojio prijedlog, uz obrazloženje da su za takvu odluku ispunjeni svi uslovi propisani odredbom člana 86. do 100. ZRSZ i da postupak koji se vodi kod Ustavnog suda Republike Srbije, nije od uticaja na odlučivanje u ovom vanparničnom predmetu, budući da se radi o postupku pokrenutom po vanrednom pravnom lijeku protiv pravosnažne i izvršne presude.

Odluka prvostepenog suda je pravilna. Naime, predlagateljica je uz prijedlog priložila presudu čije se priznanje traži, sa klauzulom o njenoj pravosnažnosti, po pravu države u kojoj je donesena (član 87. ZRSZ). Protivnici predlagateljice je - kako slijedi iz obrazloženja presude čije priznanje se traži, kao i iz činjenice da je izjavila žalbu protiv te presude (koju je drugostepeni sud odbio, kako sama navodi u odgovoru na prijedlog), a kasnije i apelaciju Ustavnom sudu Republike Srbije - omogućeno da učestvuje u postupku koji je prethodio njenom donošenju (član 88. ZRSZ). Za rješavanje spornog odnosa stranaka, koji je riješen predmetnom presudom, nije propisana isključiva nadležnost domaćeg suda (član 89. ZRSZ) pa ni u tom smislu nije bilo smetnje za priznanje, niti o istoj stvari postoji odluka domaćeg suda ili nekog drugog organa (član 90. ZRSZ). U konkretnom slučaju, nije ukazivano, pa tako ni dokazano da ne postoji uzajamnost (član 92. stav 1. i stav 3. ZRSZ). Predmetna strana sudska odluka nije u suprotnosti sa Ustavom Bosne i Hercegovine i Republike Srpske (član 91. ZRSZ).

Slijedom izloženog, neosnovanom se ukazuje žalbena tvrdnja da nisu bili ispunjeni uslovi za priznanje navedene strane sudske odluke.

Prijedlog, kojim je pokrenut ovaj postupak, suprotno tvrdnji žaliteljice, bio je uredan i priložena mu je predmetna strana sudska odluka, snabdjevena potvrdom o pravosnažnosti i izvršnosti. Sačinjen je saglasno pravilima propisanim zakonom. U činjeničnim navodima prijedloga predlagateljica je jasno i precizno označila i tako identifikovala presudu čije priznanje traži, te ju je i priložila. Okolnost da su u samom prijedlogu sadržaja odluke kakva se traži od suda, uočene neke štamparske greške, na koje ukazuje žaliteljica – umjesto „I“ stoji „1“, iza godine 2019 stoji tačka koja u presudi ne postoji, dodana je riječ „nostrifikacija“, te datum donošenja presude nije do kraja napisan, nego stoji „05.11.2“ – ne čini zahtjev nerazumljivim. Strankama i sudu je potpuno jasno za koju stranu sudska odluku se traži priznanje. Bilo je to jasno protivnici predlagateljice od samog početka, o čemu svjedoči i odgovor na prijedlog, u kojem se ona bavi tom odlukom i njenim obrazloženjem. Prvostepeni sud je u izreci svog rješenja jasno i precizno naveo podatke kojima se identifikuje strana sudska odluka koju je priznao, pa žalbeni navodi istaknuti u ovom pravcu nisu od uticaja na zakonitost i pravilnost pobijanog rješenja.

Predmetna presuda čije se priznanje traži, sadrži i odluku o troškovima postupka. O troškovima je odlučeno po pravu države u kojoj je donesena odluka i troškovi su, po prirodi stvari, dosuđeni u valuti te države. Zato se i traži njeno priznanje da bi mogla proizvoditi pravno dejstvo i u Republici Srpskoj. Sama isplata će biti stvar izvršnog postupka. Sve prigovore u vezi sa dosudom i visinom parničnih troškova, protivnica predlagača je mogla isticati u postupku koji je prethodio donošenju odluke čije se priznanje traži, a zatim u žalbi izjavljenoj protiv te odluke. Ti prigovori nisu pravno relevantni za ovaj vanparnični postupak u kojem se ne može meritorno raspravljati o zahtjevu (uključujući i zahtjev za naknadu troškova) koji je bio predmet spora u postupku koji je okončan presudom čije se priznanje traži.

Prema izloženom, prvostepeno rješenje nema nedostataka na koje ukazuje žalba. Nije objašnjeno u čemu se ogleđa pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, pa se takav žalbeni razlog ukazuje paušalnim, kao i tvrdnja o pogrešnoj primjeni materijalnog prava, koji žalbeni razlog takođe nije obrazložen, niti je ovaj sud, ispitujući rješenje po službenoj dužnosti, našao da takva povreda postoji. Zato je odlučeno kao u izreci, temeljem odredbe člana 235. tačka 2. ZPP, u vezi sa članom 2. stav 2. Zakona o vanparničnom postupku ("Službeni glasnik Republike Srpske" br. 36/09 i 91/16).

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić